

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΥΛΛΗΨΗΣ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ

Αφορμή για το έργο στάθηκε ο προβληματισμός πάνω στην φράση του Κεμμεθι Ρεφιοθι
«Απέναντι στη χάλαση του κόσμου μια άμυνα μόνο υπάρχει: η δημιουργία»

Ο πόλεμος παρών στις μέρες μας, η φρίκη του, η ανομολόγητη αχριότητά του, η «χάλαση του κόσμου» ζαφνιάζει, δεμίζει απορία, συγκλονίζει τους μη κρατούντες τα ηνία.

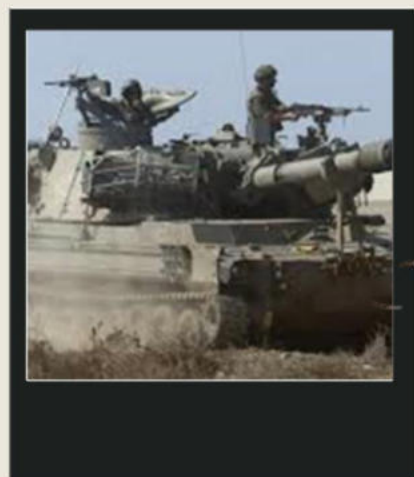
Το αλύχτισμα του λύκου - το ουρλιαχτό του πολέμου - θεριεύει.

Η ροή της ζωής καταστρέφεται, διακόπτεται, διαταράσσεται.

Η αντοχή δοκιμάζεται, η ελπίδα κρέμεται εύθραυστη.

Πίσω από τους αριθμούς - των νεκρών, των εκτοπισμένων, των τραυματισμένων και πεινασμένων ανθρώπων - κρύβονται διακριτές ζωές, ιστορίες διακριτών προσώπων.

Ο ζόφος εισέρχεται εντός μας, καλώντας μας να πάρουμε θέση.

ΥΛΙΚΑ, ΜΟΤΙΒΑ, ΧΡΩΜΑΤΑ, ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΥΦΑΝΣΗΣ

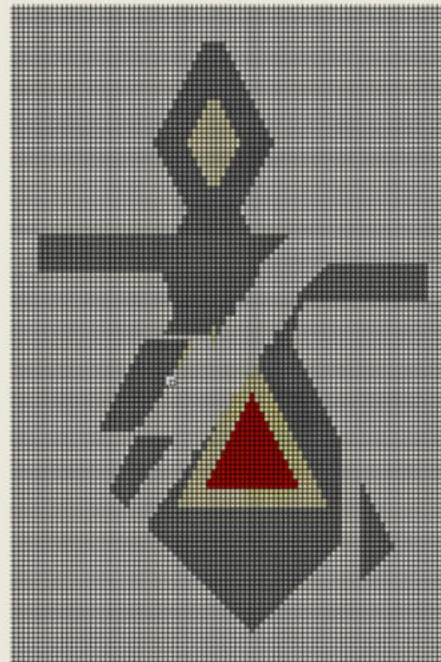
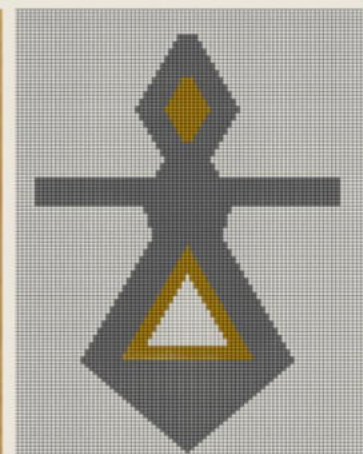
Βαμβάκι και μαλλί αποτελούν τα υλικά του υφαντού. Χρησιμοποιείται κατά κύριο λόγο η απλή ύφανση, σε αρχαλιό με δύο τελάρια, και τα βασικά σχέδια αποδίδονται με μια παραλλαγή της τεχνικής *cici* ή με *roumak*.

Τα κυρίαρχα χρώματα επιλέγονται συμβολικά: κόκκινο για το αίμα και τον κίνδυνο, μαύρο για τον θάνατο, λευκό για τη ζωή, πράσινο για την αναγέννηση.

Η απλότητα στα χρώματα, τα υλικά και τις τεχνικές αποτελεί συνεδηγή επιλογή επιστροφής στην απλή, κοινή λογική.

Τα μοτίβα είναι εμπνευσμένα από μοτίβα του Μετσόβου (μητέρα), των κιλιμιών της Ανατολής (στόμα του λύκου) και της κεντητικής *tatreez* (παπαρούνες).

Τα σχέδια επανασυντίθενται, χωρίς να αποδίδονται πάντα με τον αρχικό τρόπο κατασκευής τους. Κουβαλώντας το βάρος της ιστορίας τους, δεν επιδιώκουν την ακριβή αναπαράσταση αλλά την ενεργοποίηση αυτού που ήδη υπάρχει μέσα μας — σιωπηλές ψυχικές εχθραφές, ίχνη ατομικής και συλλογικής μνήμης. Όπως παρόμοια μοτίβα απαντώνται σε διαφορετικούς τόπους και πολιτισμούς, έτσι και ο πόλεμος — ως επαναλαμβανόμενο μοτίβο της ανθρώπινης ιστορίας — δεν ανήκει σε μία μόνο γεωγραφία. Ό,τι συμβαίνει αλλού, αφορά και εμάς: ο πόλεμος είναι εδώ, πάντα δυναμικά δικός μας.

ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΔΙΑΘΕΣΗΣ

Το υφαντό αυτό δεν προορίζεται για πώληση. Δημιουργήθηκε ως μέσο προσωπικής έκφρασης και εσωτερικής διερχασίας, γεννημένο από την ανάγκη να αποτυπωθεί ο ζόφος του πολέμου. Δεν δημιουργήθηκε με σκοπό την εμπορική συναλλαγή. Είναι το αποτέλεσμα της ψυχικής ανάγκης για μια διαρκή υπόμνηση ότι ο πόλεμος δεν είναι ένα μακρινό, αφηρημένο γεγονός. Ένα οπτικό ημερολόγιο υπενθύμισης αυτών που δεν πρέπει να σιωπούν.

ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΤΟΧΟΥ/ΜΗΝΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΥ

Ο πόλεμος, με τη βαρβαρότητά του, αντιστρατεύεται κάθε μορφή λογικής: καταλύει τον ρυθμό της ζωής, διακόπτει τη συνέχεια.

Η σιωπηλή επιμονή κατά την πράξη της ύφανσης αποκτά μια μορφή ημερολογίου, μια απόπειρα να κρατηθεί ο κόσμος, να αποκατασταθεί ο ρυθμός. Ένα νήμα που ενώνει όταν όλα γύρω διαλύονται.

Καλούμαστε να βρούμε τη θέση μας ανάμεσα σε αυτό που βλέπουμε, σε αυτό που εκτυλίσσεται προσωρινά μακριά μας και σε αυτό που εκπροσωπεί την ασφάλεια, την οικειότητα, την απραξία. Πόσο μεγάλη είναι η απόσταση ανάμεσα στη δική μας χαλάνη και την «ξένη» οδύνη;

Το υφαντό δεν έχει να δίδει τίποτα. Μόνο επικοινωνεί το ερώτημά του:

Απέναντι στη χάλαση του κόσμου, ποια άμυνα υπάρχει;

Χρύσα Πετροπούλου

Χαλάσματα

ΛΟΓΟΙ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΕΞΑΣΚΗΣΗΣ ΥΦΑΝΤΙΚΗΣ

Καθώς δεν εξαρτώμαι βιοποριστικά από την υφαντική, μου δίνεται η ευκαιρία να την εξασκώ όχι ως επάγγελμα αλλά ως ανάπαυλα.

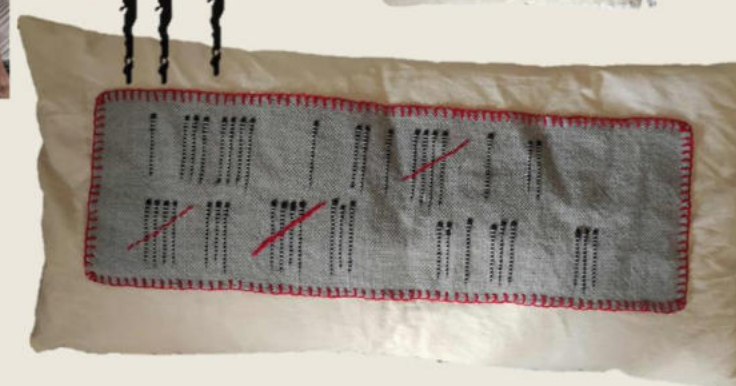
Η υφαντική είναι μια αρχή, στοχαστική διαδικασία. Απαιτεί προσήλωση και επιμονή. Με αυτές τις ιδιότητες λειτουργεί σαν μια πρακτική εσωτερικής παρατήρησης και νοητικής άσκησης, όπου η εστίαση στην επανάληψη και στη λεπτομέρεια της ύφανσης εξασφαλίζει εσωτερική ισορροπία και προσωρινή απόσπαση από τον εξωτερικό κόσμο.

Η υφαντική για εμένα είναι παύση. Καθώς υφαίνω, αποκαθίσταται ο προσωπικός μου ρυθμός και ο χρόνος αποκτά διαφορετική ποιότητα.

Η μετατροπή αυτής της διαδικασίας σε μέσο βιοπορισμού θα αναιρούσε τον εσωτερικό, βιωματικό της χαρακτήρα, μετατρέποντας την προσωπική πράξη σε υποχρέωση. Για τον λόγο αυτό, στην παρούσα φάση της ζωής μου, επιλέγω να ασκώ την υφαντική αποκλειστικά ως μέσο έκφρασης και όχι ως επαγγελματική δραστηριότητα.

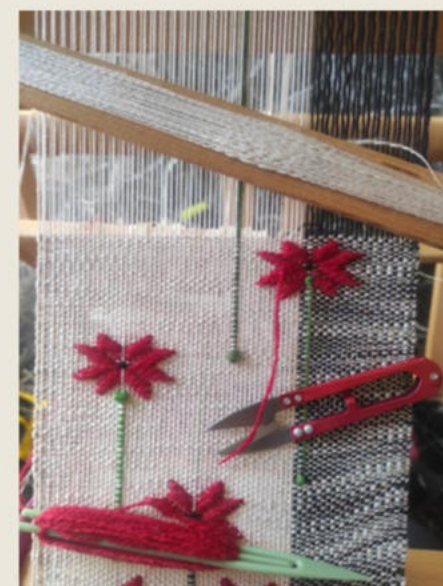
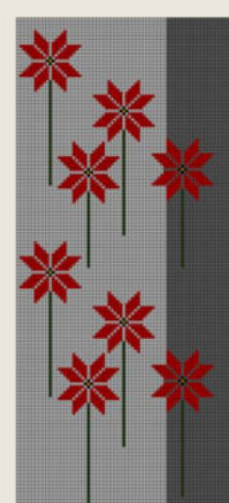
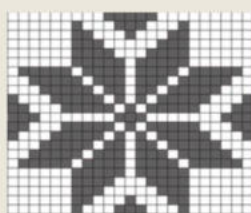
Δε δημιουργώ με σκοπό την πώληση. Τα υφαντά μου κουβαλούν τον χρόνο, την ενέργεια και το βίωμα της στιχής τους. Γι' αυτό και κάποια δίνονται ως δώρα ιδιαίτερης συναισθηματικής αξίας μεταφέροντας ένα απόσπασμα του χρόνου και της ενέργειας που επενδύθηκε στη δημιουργία τους.

Ωστόσο, καθώς η υφαντική είναι μια τέχνη ανεξάντλητη, που πάντα αποκαλύπτει νέα μονοπάτια γνώσης και εμπειρίας, δεν αποκλείεται στο μέλλον τα υφαντά μου να αποκτήσουν διαφορετική πορεία ή και σκοπό και ενδεχομένως να διατεθούν προς πώληση.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΡΟΒΟΛΗΣ

Ξεφεύχοντας από την εσωστρέφειά του, το υφαντό, θα μπορούσε να προβληθεί με τρόπους και σε χώρους που ενισχύουν τη συλλογική εμπειρία και τη συμμετοχή. Τοποθετημένο σε ανοικτό, προσβάσιμο χώρο, θέτει τα ερωτήματά του και προσκαλεί σε διάλογο (συμμετοχικά έργα, αυτοοργανωμένοι χώροι, κοινότητες τέχνης).

ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

Η καινοτομία του υφαντού έγκειται στον απόλυτα προσωπικό και χειροποίητο χαρακτήρα του.

Η σχεδίαση, η επιλογή των υλικών και η κατασκευή του αποτελούν προϊόν προσωπικής έμπνευσης.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΚΑΝΟΝΩΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Η ύφανση πραγματοποιήθηκε σε οικιακό περιβάλλον στο οποίο εφαρμόζονται τα εξής:

- Διατήρηση καθαρού και καλά φωτισμένου χώρου εργασίας.
- Ορθή στάση σώματος για αποφυγή μυοσκελετικών καταπονήσεων.
- Τακτικός αερισμός του χώρου για απομάκρυνση σκόνης.
- Ασφαλής αποθήκευση εργαλείων (σαίτες, ψαλίδια, βελόνες).
- Συχνά διαλείμματα και αποφυγή υπερβολικής καταπόνησης.
- Εξασφάλιση ασφαλούς απόστασης μεταξύ εύφλεκτων υλικών και πηγών θερμότητας.